

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 118/16, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2014, č. j. 8 A 125/2013 - 69,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 28. 11. 2014 podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 30. 10. 2014, č. j. 8 A 125/2013 - 69, kterým městský soud zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku.

Aniž by považoval Nejvyšší správní soud za nutné rekapitulovat obsah kasační stížnosti, konstatuje, že je na místě posoudit ji v intencích ust. § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Je-li totiž kasační stížnost podána proti usnesení soudu, kterým bylo řízení zastaveno, přichází v úvahu zabývat se toliko tím, zda soud tak učinil v souladu se zákonem, resp. zda zde existovaly relevantní zákonné důvody pro takový postup, který má za následek odepření soudního přezkumu.

Nejvyšší správní soud netrval na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení stěžovatele advokátem. Osвобоzení od soudních poplatků i právo na bezplatné zastoupení se váže k posouzení poměrů konkrétního žadatele. Nesplnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků přitom vylučuje i právo na bezplatné zastoupení (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Za situace, kdy předmětem kasačního přezkumu je rozhodnutí (usnesení), jímž bylo zastaveno řízení pro nezaplacení soudního poplatku, a to poté, co účastník řízení požádal o osvobození od soudního poplatku, by trvání jak na podmínce uhrazení soudního poplatku za kasační stížnost, tak i na podmínce povinného zastoupení, znamenalo jen další

řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 – 77, www.nssoud.cz). Kasační stížnost lze tedy i při absenci těchto podmínek projednat a jedná se o kasační stížnost přípustnou.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.), přičemž s ohledem na danou procesní situaci není nutné (viz níže), aby byl stěžovatel v řízení o dané kasační stížnosti zastoupen advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s.

Posléze Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, přičemž zkoumal, zda napadené rozhodnutí městského soudu netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Z předloženého spisu městského soudu vyplývá, že stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby; následně požádal o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 10. 1. 2014, č. j. 8 A 125/2013 - 26, městský soud osvobození od soudních poplatků v řízení o žalobě stěžovateli nepřiznal. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, o které rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 14. 3. 2014, č. j. 5 As 10/2014 – 12, tak, že ji zamítl, když dovodil, že stěžovatel řádně nedoložil své aktuální majetkové poměry, resp. svoji nemajetnost. Městský soud pak opětovně stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, stěžovatel znovu požádal o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 14. 5. 2014, č. j. 8 A 125/2013 – 43, městský soud výrokem I. zamítl opakovanou žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků, výrokem II. soudní řízení zastavil a výrokem III. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Rovněž proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, o které rozhodl zdejší soud rozsudkem ze dne 7. 8. 2014, č. j. 5 As 109/2014 – 10, tak, že kasační stížnost proti výroku I. usnesení městského soudu zamítl a ve výrocích II. a III. usnesení městského soudu zrušil a v tomto rozsahu věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení. Zdejší soud v tomto rozsudku dospěl rovněž k závěru, že stěžovatel nespĺňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků již z toho důvodu, že v jeho případě se jedná o zneužívání dobrodiní osvobození od soudních poplatků, když jeho rozsáhlé procesní aktivity nesvědčí o snaze dobrat se řešení sporné právní otázky, stěžovatel nebere zřetel na rozhodnutí soudů, jimiž mu opakovaně nebylo ze stejných důvodů vyhověno, a jeho procesní aktivita je tak předem odsouzena k neúspěchu. Městský soud však pochybil, jestliže současně se zamítnutím opětovné žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků ihned tímž usnesením bez dalšího řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil. Po vrácení věci městskému soudu byl stěžovatel opětovně řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku z podané žaloby, soudní poplatek nezaplatil a zase požádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud pak nyní napadeným usnesením řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, o opětovné žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků nerozhodoval, jelikož dovodil, že stěžovatel v ní oproti předcházející žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti, které by mohly vést k odlišnému posouzení této žádosti.

Stěžovatel v kasační stížnosti vznáší výhrady proti posouzení jeho žádostí o osvobození od soudních poplatků a namítá, že opakované žádosti „*nepodával pro srandu králíkům*“; jeho žádosti byly nesprávně vyhodnoceny, neboť má za to, že své poměry řádně doložil.

Městský soud postupoval správně, jestliže po doručení rozsudku zdejšího soudu ze dne 7. 8. 2014 opětovně vyzval stěžovatele k zaplacení soudního poplatku a rovněž správně vyhodnotil opakovanou žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků. Kasační soud k námitkám stěžovatele opětovně uvádí, že opakovaným podáváním žádostí o osvobození

pokračování

od soudních poplatků z týchž důvodů nelze řízení donekonečna prodlužovat. Byla-li již předchozí žádost o osvobození od soudních poplatků zamítnuta, může novou žádost o osvobození od soudních poplatků stěžovatel účinně podat jen tehdy, uvede-li v ní nové zásadní důvody pro její podání spočívající ve změně skutkových okolností, popř. předloží-li nové zásadní důkazy, jimiž hodlá tvrzené důvody prokázat. Neuvede-li stěžovatel v nové žádosti tyto nové podstatné důvody (resp. nepředloží nové zásadní důkazy), které dosud neuplatnil, platí zde překážka věci rozsouzené (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2007, č. j. 7 Afs 91/2006 – 139). Uvedené platí i v nyní projednávané věci, neboť stěžovatel také ve své poslední opětovné žádosti o osvobození od soudních poplatků uvádí shodné důvody jako v předcházejících žádostech, o nichž již bylo městským i Nejvyšším správním soudem rozhodováno. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že stěžovateli dle předcházejících rozhodnutí nelze v projednávané věci osvobození od soudních poplatků přiznat již z toho důvodu, že jde o případ zneužití dobrodíní osvobození od soudních poplatků, jak rozvedeno ve výše uvedeném rozsudku zdejšího soudu ze dne 7. 8. 2014. Městský soud proto postupoval správně, jestliže o této poslední žádosti stěžovatele nerozhodoval, neboť ve věci byla dána překážka věci rozsouzené. Z tohoto pohledu proto nejsou ani důvodné kasační námítky stěžovatele týkající se splnění předpokladů o osvobození od soudních poplatků, které jsou pouze polemikou s předcházejícími rozhodnutími městského i zdejšího soudu.

Městský soud tedy nepochybil, pokud napadeným usnesením řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku, neboť s podáním žaloby je spojen vznik poplatkové povinnosti [dle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů] a stěžovatel tuto povinnost současně s podáním žaloby nesplnil. Městský soud jej usnesením ze dne 23. 9. 2014, č. j. 8 A 125/2013 - 64, vyzval ke splnění této povinnosti. Stěžovateli byla k zaplacení soudního poplatku stanovena lhůta 10 dnů ode dne doručení tohoto usnesení, přičemž byl současně poučen o následcích jeho nezaplacení ve stanovené lhůtě.

Uvedené usnesení městského s výzvou k zaplacení soudního poplatku za žalobu bylo stěžovateli řádně doručeno dne 6. 10. 2014. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 16. 10. 2014. Vzhledem k tomu městský soud správně řízení dle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zastavil.

Nejvyšší správní soud s přihlédnutím k výše uvedenému zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 ve spojení s ust. § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalovaná, která byla ve věci úspěšná, žádné náklady nevynaložila, proto jí soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 30. ledna 2015

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu